

Programma
Trasmissione via satellite (18.00 – 19.20)

19 – ZAČÁTEK PŘÍMÉHO PŘENOSU (30”)

RVM znělka

Program
Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

20 – PÍSEŇ „RUN4UNITY“ (3'48")

The city streets are grey
 With people suffering in their pain
 The joy they hunger for
 Is near and not so far away.

Give love and you will find love
 Share the pain that's all around you
 Take away all the sorrow,
 Heal the wounds you see
 Happiness will follow.

Time to run all together
all the world is set in motion
join our race as we reach our goal
Run, run, run – run and go. (2x)

The race continues on
 And soon we'll be one family
 Come join our effort and the river
 Soon will meet the sea
 Just do your part, He'll be there
 And multiply your actions
 See your city grow
 Make it your intention
 Nations all united.

Time to run all together... (2x)

All you people hear me out!
 Come and stand beside our cause!
 Know the day is near at hand
 When all the nations will rejoice
 Feed all the hungry! Tend to the thirsty!
 Clothe all the naked! Give to the needy!
 So roll up your sleeves and you'll make a big difference!
 The world will live as one!

Time to run all together... (3x)

Program
Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

21 – POZDRAV CELÉMU SVĚTU (2')
centro palco

Francesco: Ahoj, zdravím všechny!

Letizia: Vítejte vás na druhém vydání Běhu za jednotu, celosvětové štafete, která nás spojuje v různých zemích světa!

Luca: V přímém televizním přenosu jsme spojení s pěti kontinenty. Zdravíme všechny, kdo náš přenos sledují!

Francesco: Welcome to Run4Unity!

Cristina: Salut!

Luca: Hola!

Letizia: Benvindos, vítáme všechny, kdo nás sledují v každé koutě světa!
Zdraví vás Letizia,

Cristina: Cristina,

Luca: Luca,

Francesco: Francesco.

Cristina: Dnes běží tisíce chlapců a dívek ve stovkách měst a předávají si štafetu z jednoho časového pásma do druhého, aby tím vyjádřili, že náš cíl – sjednocený svět - není nedosažitelný!

Luca: Stačí jen, aby každý uběhl svůj úsek cesty!

Letizia: Pěšky, na kole, na kánoji, dokonce pomocí lanovky...

Cristina: Lanovky?

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

Letizia: Ano, rozuměl jsi dobře! *Běh za jednotu* v nejvyšší nadmořské výšce se koná ve městě Quito, v Ekvádoru vo výšce 4000 metrů!

Luca: I na Náměstí Navona tady, v Římě, právě skončil běh okolo náměstí.

Francesco: Je nás přibližně 2000 a pocházíme ze 42 zemí: všichni jsme tu dnes účinkující. Tento den chceme věnovat zvláště Chiaře Lubichové, abychom jí poděkovali. Před dvěma měsíci jsme jí naposledy řekli: „Nashledanou v Nebi!“

Letizia: Toto setkání jsme připravovali spolu s ní a ona by určitě chtěla být tad s námi. Chiara měla jeden velký sen: přispět k realizaci Ježíšovy závěti: „Aby všichni byli“, která je srdcem evangelia.

Luca: I my, kluci a holky za jednotu z různých náboženství, kultur, jsme součástí nového lidu, který se zrodil z Chiary a rozšířil se do 182 zemí světa. Dnes chceme převzít její štafetu a pokračovat v běhu, abychom na světě vytvořili rodinu národů, které budou žít v souladu.

Cristina: Aby se nám to podařilo, musíme ale začít v našich městech. Přáli bychom si, aby v nich bylo méně šedi samoty a lhostejnosti. Často procházíme kolem sebe bez zájmu... Chtěli bychom udělat něco, aby se to změnilo, chtěli bychom zkusit vrátit našemu městu trochu barev. Co ale dělat, odkud začít?

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

22 - CHOREOGRAFIE ŠEDÉ MĚSTO – BAVORSKO (4'29'')

Na scéně jsou mladí v šedém. Tím vyjadřují::

1. Chybějící komunikace

UKAZUJE, ŽE TECHNIKA A TECHNOLOGIE VEDOU K IZOLACI

Scéna: každý je sám u počítače. Štětec je používán jako anténa. Na scénu přichází první a druhý „barevný“ chlapec, kteří začnou malovat kolem dvou šedých postav. „Antény“ jejich počítačů se začínají propojovat.

1. Diskriminace, utlačování, pohrdání

DOKLÁDÁ, SILNĚJŠÍ MŮŽE UTISKOVAT SLABŠÍHO

Scéna: mladí lidé tlačí do kouta člověka, který se odlišuje tím, že používá štětec jinak než zbraň (symbol toho, kdo nejde s davem). Vstupuje postava s kýblem, namočí štětec a postaví se na stranu utlačovaného, dělá stejná gesta jako on. I této barevné postavě přicházejí výhružky, je vytlačována. Stále ale natírá. Zbraně šedých postav postupně padají na zem.

3. Rozdělení, rozpory

UKAZUJE STŘET DVOU SKUTEČNOSTÍ, OD DROBNÝCH KAŽDODENNÍCH, AŽ PO VELKÉ STŘETY MEZI NÁRODY

Scéna: Vytvářejí se dvě skupiny, které jsou proti sobě. Staví se zeď s pomocí šedých štětců. Přicházejí barevné postavy, začnou společně natírat barvou, až se zeď postupně rozpadne a zřítí.

23 – NÁVRH – ZLATÉ PRAVIDLO, POZVÁNÍ ŽÍT HO SPOLEČNĚ (1'30'')

střed jeviště

Luca: Bořit zdi lhostejnosti, samoty, utiskování... a dávat našemu městu barvu. Právě to chceme, ale jak máme záplavu šedi?

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

Letizia: V evangeliu jsou slova, která vedou k zamyšlení: Dělej druhým to, co chceš, aby oni dělali tobě. Je to univerzální zákon společný všem náboženstvím a vepsaný do srdce každého člověka. Je tak vzácný, že se nazývá „Zlaté pravidlo“.

Luca: Stačilo by žít toto jednoduché pravidlo, a svět by se změnil. Každého člověka, kterého během dnes potkáme – sympatického, nesympatického, mladého nebo starého, přítele nebo nepřítel – miluje takového, jaký je!

Letizia: Představme si, že jsme na tom jako on a chovejme se k němu tak, jak bychom chtěli, aby se lidé chovali k nám, kdybychom byli na jeho místě. Často stačí úsměv, výraz přijetí, pochopení, naslouchání.

Luca: Co vy na to? Chceme začít hned s těmi, kdo jsou teď vedle nás? Příležitostí bude určitě spousta! Jste pro?

Letizia: Máme tu Catalinu. Ciao! Ty už jsi začala žít Zlaté pravidlo, vid'?

24 - CATALINA – BUENOS AIRES: zlaté pravidlo v rodině (1'50") *centro palco*

Ano. Všechny vás zdravím. Jsem z Argentiny, je mi 13. Bydlím s maminkou, která je slepá a s bratrem. Tatínka jsem neviděla už od svých šesti let. My tři jako rodina jsme vždycky drželi pospolu. Bratrovi je 21. Oba dva máme moc rádi hudbu, hrajeme na housle. Vždycky jsme spolu prožívali všechno. Ale asi před rokem se najednou všechno změnilo. Můj bratr začal brát drogy. Byl to šok. Nemohla jsem pochopit, jak to že se tím nechal strhnout. Byla jsem z toho hodně smutná, byla jsem na něho našťvaná, nemluvila jsem s ním, odmítala jsem každý jeho návrh, nechtěla jsem s ním hrát – a to z toho jsem dřív měli vždycky velkou radost. Viděla jsem, že se den ze dne zhoršuje. I maminka byla hodně nervózní, dělalo jí to starosti. Jednou mi ale došlo, že můj bratr

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

nepotřebuje, abych na něj byla našťvaná, ale potřebuje mou lásku. Uvědomila jsem si, že musím úplně změnit svůj přístup. Začala jsem žít větu z evangelia, kde stojí: „Všechno to, co chcete aby druzí dělali vám, dělejte i vy jim.“ Přestala jsem bratra ignorovat a začala jsem mu pozorně naslouchat. Když šel ven za sportem, šla jsem s ním, i když sport není zrovna moje silná stránka. Když chtěl jít ven, hned jsem se nabídla, že půjdu s ním, abych mu pomohla vyhnout se pokušení. Postupně se náš vztah vrátil tam, kde byl dříve. I bratr se k mně začal chovat stejně, jako já k němu. Věděl, že mi hodně záleží na tom, abych mohla jet sem, do Říma. Napadlo ho, že bychom spolu mohli hrát v metru na housle. Lidem se to moc líbilo a dávali nám peníze. Bratr chtěl, abych za to platila cestu. Můj bratr i nadále bojuje s tím, aby porazil svou závislost na drogách. Jsem si jistá, že kdybych nezačala žít zlaté pravidlo, nedostalo by se mu té lásky, kterou potřeboval k tomu, aby začal bojovat.

25 – NÁVRH SDĚLIT SI ZKUŠENOSTI (45’)

centro palco

Letizia: Děkujeme ti, Catalino! I my chceme zažít účiny tohoto slova evangelia. Chceme s tím začít dnes, teď, žít ho s těmi, kdo jsou teď právě vedle nás.

Luca: Určitě něco prožijeme! Můžeme si to sdělit přes fórum na webu: run4unity.net

Letizia: Luco, nezdá se ti, že se tam vzadu něco hýbe? Něco se tam děje...

Luca: Copak to nevíš? Nevíš, že Run4unity patří do projektu „Každé dobré gesto, změní naše město? Jedním slovem si můžeme říci o úsilí nabarvit šedé kouty našeho města.

26– ZNAMÉNKO PLUS (30’)

kostky

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

27 – ZNAMÉNKO PLUS, ÚVOD KE SVĚDECTVÍM (40’) *u kostek, ve stoje*

Francesco: Abychom dali městu barvu, je třeba dobře počítat. Pomohou nám matematická znaménka, kterým rozumí všichni na celém světě. Začneme se znamínkem „PLUS“ : PLUS lásky, Cristina nám to teď vysvětlí.

Cristina: Spojme své síly s přáteli, se kterými sdílíme stejné ideály. slibme si vzájemnou a trvalou lásku. Pak se rozhlédněme kolem sebe: prozkoumejme své město Rozhodněme se, odkud začít, abychom ho zabarvili svou láskou.

Francesco: Alessio, řekni nám něco o tom, jak se změnil tvůj život, když ses seznámil s Chlapci a děvčaty za jednotu.

28 - ALESSIO – ASSISI: ideál Chlapců a děvčat za jednotu, je můj (1’) *kostky – ve stoje*

Před časem se mě tatínek prosil, abychom pomohli vychovatelům v ústavu, kde tatínek pracuje jako psycholog. Znamenalo to doprovodit na koupaliště mladé lidi, kteří jsou mentálně nebo fyzicky postiženi a žijí v ústavu, kde se o ně starají. Hned jsem tatínkovi řekl – ne. Vadilo mě, že by si totiž mí přátelé ze mě dělali legraci, až by viděli, že se takhle starám o druhé.

Pár dní nato jsem se seznámil s Chlapci a děvčaty za jednotu. Bylo to s nimi moc pěkné. Fascinovalo mě, jak žili a že měli rádi všechny. Úplně mě dostalo, když jsem viděl, že žili Ježíšova slova: „Miluj svého bližního jako sebe.“ „Cokoliv jste udělali pro jednoho z těchto mých nejmenších, pro mě jste udělali.“

V hloubi svého srdce jsem cítil, že jsem se setkal s Ježíšem. On nabízel i mě, že můžu žít stejně. Souhlasil jsem.

Postupně se můj život měnil. Dnes, pokaždé když můžu, chodím do ústavu a pomáhám postiženým dětem. Hraju si s nimi, snažím se jim dělat radost.

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

Musím ale říci, že největší radost vnímám ve svém nitru. Jsem šťastný, že jsem našel Boha, opravdový život svého života.

29 - ALEJANDRA – PARAGUAY: jít proti proudu (2') *kostky – ve stoje*

Francesco: Děkujeme ti, Alessio! možná, že někdo z nás potká přátele, které nebude chtít ztratit. Zatím přišla Alejandara! Hola! Jsi z Paraguaye a nedávno jsi prožila něco hodně silného, co bys nezvládla, kdybys byla sama. Je to tak?

Ano. Byla jsem na oslavě narozenin. Nemohla jsem věřit svým očím, když jsem viděla své spolužáky, jak se úplně opili. Nebyli to už oni, jak jsem je znala.

Byly jsme z toho s kamarádkou překvapené, nevěděly jsme, co dělat. Aby se přestalo pít, měla jsem chuť vylít z lahví všechnu tu vodku a pivo, ale všichni mi říkali, ať ze sebe nedělám svatouška. Hlavně mi vyhrožovali, že to nesmím nikomu říci. Když jsem přišla domů, začala jsem brečet, bylo mi líto, jak si spolužáci ubližovali – a tak jsem to řekla našim. Nechtěla jsem ty kamarády podrazit, ale situace byla opravdu hodně vážná. V pondělí mě pak všichni na gymplu nenáviděli. Mysleli si totiž, že jsem to řekla ředitelce, která to pak řekla rodičům. Byli to ale rodiče mé kamarádky, kteří to řekli. Bylo hodně těžké překonávat každodenní vyhrožování, výsměch atd. Nikdo se mnou ve škole nemluvil.

Naši a Chlapci a děvčata za jednotu mi pomohli. Díky nim jsem si nepřipadala sama. Snažila jsem se mít i nadále všechny ráda. Mí spolužáci se mi nakonec dokonce omluvili. Pili ale dál. Často mě na oslavu nepozvali, nebo když mě pozvali, nabízeli mi hodně silný alkohol, aby se mi pak mohli smát, když jsem to odmítla. Díky kamarádům za jednotu se mi ale podařilo nenechat se vtáhnout a stavět se odmítavě k tomu, co by mi zničilo život. A víte, co se stalo? Naše rodina připravila oslavu mých narozenin a pozvali jsme spolužáky. Přišli všichni!

Program **Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)**

Byla to úplně jiná oslava, bez alkoholu. Mohla jsem na vlastní kůži prožít, že když člověk nepřestane mít rád, i když je to hodně těžké, dříve nebo později se dostaví výsledek.

30 – Tanec afrických zemí (2')

přicházejí z náměstí, vystupují po hlavním schodišti (20 asi)

31 – Pozdrav afrických zemí (45'')

střed jeviště

Přinášíme vám pozdrav z Afiky! Jsme z Ugandy, Burundi, Tanzanie, Kamerunu, Nigérie, Burkiny Faso, Etiopie a Keni, odkud bylo hodně těžké odjet kvůli občanské válce, která převrátila život našeho města: mnoho obětí, násilí, tisíce uprchlíků.

Po improvizovaných volbách jsme museli utéci ze svých domovů. Situace byla hrozná a nenávisť mezi etnickými skupinami strašně silná. Zdálo se, že to nemá řešení.

Ale šli jsem stejně dopředu, věděli jsme, že láska je ten nejúčinnější lék na veškeré zlo. Za základ jsme si vzali Zlaté pravidlo, dávali jsme v sázku i svůj život. Jedné skupině našich se podařilo přinést potraviny, oblečení, mýdlo a další základní pomoc do oblastí vystavené velkému nebezpečí. Přicházeli sem uprchlíci odevšad, ničeho se nedostávalo.

Teď chceme spolu s vámi i dále žít pro druhé, protože, jak nás naučila Chiara, „nade vším zvítězí láska.“

32 – KOSTKA – ZNAMÍNKO 'DĚLENO' (30'')

kostky

Program
Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

33 – ‘DĚLENO’ (20’)

kostky, ve stoje

Letizia: Rozdělme se s druhými,
nejen o to, co máme,
ale také o to, co jsme.
Každý z nás ať pláče
s plačícím,
raduje se s radujícím,
bez přestání.

Luca: Přejdeme k další etapě naší cesty: zanémko ‘DĚLENO’ tedy rozdělit se.

34 – LUCA – MILANO: s romskými dětmi (1’30’)

s fotografiemi, kostky

Řeknu vám, do čeho jsme se pustili my, ‘Chlapci a děvčata za jednotu’ z Milana. Snažili jsme se pochopit, jaká jsou ta nejtemnější místa, lidé nejvíce odsunuti na okraj města. Jednou nám kamarádi vyprávěli o několika romských rodinách, které měly velkou potíž s integrací. Mluvili jiným jazykem, mají jinou kulturu... Pejorativně se jim říká „cikáni“ a mnozí lidé si myslí, že umějí jen krást. Chtěli jsme rozbít takové předsudky. Proto jsme zkusili podívat se na ně jako na bratry. Když jsme za nimi šli, poprvé jsme viděli, kde bydlí: jejich tábořiště bylo skryté za skladem lavic. Bylo to hodně nepříjemné místo, vzhledem k sousedící bohaté čtvrti. Ulice plné bahna, plechové boudy, žádná kanalizace. Nikdy bych si nemyslel, že u nás ve městě něco takového existuje. Po počátečních rozpacích přišel zvláštní nápad: právě my, chlapci a děvčata za jednotu, můžeme přeměnit to všechno láskou. Plni nadšení jsme se začali scházet s asi patnáctičlennou skupinkou rómských dětí. Hráli jsme si s nimi a vymýšleli různé aktivity – třeba na Vánoce nebo o dalších svátcích. Děti byly opravdu velmi

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

živé: poté, co jsme pečlivě všechno připravili, po deseti minutách všechno zbořily! To, co zůstalo, byla láska, kterou jsme darovali, ale i dostali. Jejich 'díky', plné radosti, byly pro nás tou nekrásnější odpovědí. Díky nim jsme si uvědomili, že ti nejchudší a nejvyhoštěnější žijí v našem městě. Sdílet s nimi přátelství znamená pak štěstí pro všechny!

35 – MARIANA ANA CLAUDIA - RECIFE: školní klub „dávání“ (1'30") foto *kostky , ve stoje*

Ciao, já jsem Mariana a já Ana Claudia, jsme z Recife, město v severovýchodní Brazílii. U nás jsou různé kluby, ale rády bychom vám řekly něco o našem, který je opravdu originální. Jmenuje se „klub umění dávat“. Vznikl v jedné škole na periferii Recife. Kolem jsou samé chudé čtvrti. Kdo chce patřit do klubu, musí doložit svou odvahu – dokázat se vzdát nějakého předmětu, který se mu líbí, a darovat ho.

I když naše rodiny nejsou rozhodně bohaté, mohli jsme se rozdělit o to, co jsme měli s jistotou, že evangelium má pravdu, když slibuje: „Dejte, a bude vám dáno.“

Navštívili jsme několik rodin chudších, než ty naše. Napadlo nás, že klub by mohl pomoci při stavbě domku pro maminku – vdovu a její čtyři děti, které žili v chatrčích z plastových látek. Prodali jsme věci, kterých jsme se zřekli, a tím jsme mohli obstarat to, co nejvíce potřebovali.

Pak, za přispění „Chlapců a děvčat za jednotu“ z různých zemí, jsme postavili dům! Byl to první dům! Když se lidé dověděli o klubu, mnozí tam chtěli patřit. Byli mezi nimi i obchodníci se stavebním materiálem, kteří nám často dávali obrovské slevy. Tak mohly přibýt další domy. Jednou nám jedna organizace darovala velký obnos, za který jsme mohli koupit pozemek a postavit dům. Postavilo se už 5 domků, 4 se povedlo opravit, vybudovaly v nich koupelny a pokoje, které tam předtím nebyly. Na začátku nás bylo jen 10, teď je na naší škole 90 členů klubu.

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

36 – ZÁVĚR BOKU SVĚDECTVÍ, COLLEGAMENTO INTERNET POINT (10'')

Letizia: Mariano a Ano Claudie, děkujeme! Teď se spojíme přes s naším centrem na internetu. Loreno, jaké zprávy přicházejí ze světa?

37 – ZPRÁVY ZE SVĚTA O ŠTAFETĚ (2')

internet-centrum

Lorena: Přichází sem spousta fotek a zpráv. V celém světě je veliké nadšení. Zeptáme se na to Ariany, Paola a Ilýrie.

Arianna: Tak například v Libanonu mladí křesťané a muslimové společně zasadili olivové stromky na znamení míru, na náměstí Ain Aar, kde probíhá štafeta. Starosta zahájil štafetu tím, že všechny vyzval, aby se skončilo se spory. riziko konfliktu je stále velké, je tu strach a beznaděj. Zítra se Chlapci a děvčata za jednotu vypraví přímo podél hranic, kde před nedávnem proběhly ozbrojené střety. Budou rozdávat rostlinky s dopisem: „Přinášejme společně světlo a lásku, abychom prozářili tmou tohoto světa“. Chtějí tak dát lidem naději a dodat odvahy.

Paolo Z.: V Maďarsku je běh podél Dunaje, zúčastnili se i děti ze slepecké státní školy.

Také v Itálii byl běh ve městech: Pisa – na Pizza Miracoli, Milano, Bari, garanti, Padova. V Kuneu se také zúčastnila Stefania Belmondo, bývala světová mistryně a olympionička v běhu na lyžích. V Sardinii byl vybrán Orgosolo, kde ještě není mír. Na návrh starosty připravili Chlapci a děvčata z jednoty symbol barvy, kterou přináší láska do města.

Ilaria: Vrcholí přípravy v Karakasu ve Venezuele, kde R4U připravili společně s mladými s pohybovou vadou. Záleží jim na tom, aby

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

nikdo nebyl divákem, ale všichni účinkujícími, všichni vytvářejí společně tento den, také společnými choreografiemi. V Mexiku se poběží štafeta na sedmi místech. V Mexiko-city budou vztyčeny transparenty s poselstvím míru poblíž semaforů na silnicích. Když svítí červená a řidiči stojí, mohou na znamení souhlasu zatroubit. V Pueble R4U bude na náměstí naproti největší pyramidě Chopila. Zázračně dostali veškerá povolení!

Lorena: Je to jasné! Nikdy se vám nepodaří vyřídit zprávy ze všech měst. Každopádně fórum na internetových stránkách bude stále přístupné. Teď se podívejme, co se děje na jevišti.

38 – ZNAMÍNKO 'MINUS' (30'')

kostky

39 – ZNAMÉNKO 'MINUS' A ZKUŠENOSTI (45'')

kostky, ve stoje

Francesco

Lidé chudí, osamocení, žijící
na okraji společnosti – co můžeme
udělat pro ně? Běžme za nimi každý den!
Má-li někdo hlad, dejme mu najíst, nemá-li oblečení,
dejme mu šaty, je-li sám, dělejme mu společnost. Běžme za nimi
nejen s plnou náručí věcí, ale abychom ji darovali také trochu
času, pozdrav, pozornost, naslouchání.
Pohladme je především svým úsměvem.
Nikdo ať nezůstane sám.

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

Cristina: Tady vedle mě je Erik z Kolumbie. S dalšími Chlapci a děvčaty za jednotu ve svém městě již několik let dělají velmi zajímavé aktivity, které velmi dobře vyjadřuje právě znamínko „MINUS“, tedy minus bolest. Řekni nám, co děláte.

40 - ERIC - KOLUMBIE: na ulicích s bezdomovci (1'50")

kostky, ve stoje

Spolupracujeme s jednou nadací, která se stará o bezdomovce. Potřebují především lásku, společnost, někoho, kdo by je vyslechl, kdo by jim pomohl. Večer jdeme za nimi a vždy jim neseme tzv. „aguapanela“. To je typický horký nápoj v naší zemi. K tomu jim dáme chléb. Už jsme pro ně známí jako „aguapaneleros de la noche“ (pozn. noční aguapaneleros). Už čtyři roky to takhle funguje v nefelinu a více než dva roky v Tuláa, ve městě na jihu země. Posloucháme je a dozvídáme se tak mnoho silných příběhů, silných, drsných, které vždy zasáhnou naše srdce a povzbuzuje nás to, abychom pokračovali. Jednou mi jeden z nich řekl: „Víš, já jsem zloděj. Tak přežívám. Ale kdyby se vám někdy stalo, že vás bude chtít někdo okrást, řekněte: ‘aguapaneleros’ a nikdy vám nic neudělá.“ Sebastián doprovázel jednoho bezdomovce do nemocnice. Byl ještě na cestě domů, když proti němu najednou stojí člověk s nožem v ruce a chce po něm peníze. „Nemám ani korunu“, říká Sebastián – ale jestli chceš, dám ti aguapanelu, kterou roznášíme s kamarády.“ Zloděj se na něj zadíval a řekl: „Ty jsi ‘aguapanelero’! Tak to ti nic neudělám. Vy jste nás přijali, máte nás rádi, připadá nám, že patříme do jedné rodiny. Mám strašný hlad, a proto kardu. Prosím tě, odpusť mi to a nikomu to neříkej! Nechtěl bych, abyste sem kvůli mně už nepřišli.“

Něco podobného se stalo i naší kamarádce z Tuláa. Bylo šest ráno a ona šla do školy, když ji někdo zezadu říká: „Dej mi svůj mobil“. Jakmile se ale otočila, zloděj ji poznal: „Aguapanelera!“ Omluvil se jí a zeptal se: „Jdeš do školy? Půjdu s tebou, protože touhle dobou je tu mnoho mých přátel, kteří ‘pracují’ a já nechci, aby se ti něco stalo!“ Doprovodil ji tak až ke vchodu do školy.

Program
Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

41 – KLÁRA - TANZÁNIE: když je to doma těžké
(1'30"')
area cubi in piedi

Cristina: Někdy prožíváme také osobní bolestné situace, které lze jen těžko překonat. To se stalo i Kláře, která je z Tanzanie.

Tatínek už dlouho pořád říkal o mamince něco špatného, i když šlo o maličkosti. Všichni naši sousedé slyšeli ty neustále hádky. Strašně jsem se styděla. Jednou jsem si všimla, že se maminka přes den i v noci modlí a prosí Boha o pomoc. Přidala jsem se k ní. Snažila jsem se mít ráda tatínka, i různými malými pozornostmi, zvláště když se vracel domů z práce. Byl rád, když byl se mnou a se sestrou. Ve vztahu k mamince to ale bylo stále těžší. Někdy jsem si Bohu stěžovala a ptala jsem se ho, proč jsme neměli štěstí na hodného tatínka. Když kamarádi mluvili o svých rodičích, nebo když jejich rodiče přišli na jejich maturitu, porovnávala jsem to se situací doma: strašně mi bylo líto, že to u nás doma tak nebylo! V takových chvílích bylo mým jediným tajemstvím obětovat Ježíši každou věc – když se mi to podařilo, obětovat i bolest. Věděla jsem, že on na kříži vzal na sebe veškeré utrpení lidí, i mé. Proto trpěl tolik, že si připadal sám, dokonce opuštěný od Otce. Stejně jako já...

Slova evangelia: „Blahoslavení trpící, protože budou potěšeni“ mi dala sílu abych stále „bojovala“, učila mě trpělivosti. Když to bylo ještě těžší, snažila jsem se stále milovat, znovu a modlit se. Bůh vyslyšel naše modlitby, protože i když rodiče nežijí společně, vztah k tatínkovi je dobrý. I když nebydlíme ve stejném městě, jsme najednou více spojeni než dřív.

42 – CHOREOGRAFIE SE ŠTĚTCI: znamínko minus, setkání s bolestí (3')
celé jeviště

(Pak několika „barevných“ mladých. Potom zaútočí šedá vlna, která

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

je stále silnější, až je udusí. Ze smrti se rodí barevný květ.)

43- ZAMÍNKO 'PROCENTO' (30'') *střed jeviště*

44 – 'PROCENTO' A ZKUŠENOSTI (30'') *střed jeviště, na pozadí město*

Luca: Nebude to vždycky snadné,
protože závazek něco stojí.
Bude-li se nám někdo vysmívat,
odpusťme mu. udělejme svou část
a kde my už nic nezmůžeme, důvěřujme
Bohu, aniž bychom snížili svůj cíl.
Dostaneme pokaždé stonásobek.

Letizia: Také dvě gen 3 z Pakistánu si prožili, že když každý z nás udělá
svou malou část, ostatní udělá Bůh.

45 – (jména) - PAKISTÁN: nový typ banky a skladu (1'40'') *střed jeviště, na pozadí město*

Mnoho našich rodin prožívá složité ekonomické situace. Může se stát, že někdo z nás má potíže. Řekli jsme si, že dáme do společného své úspory a uložíme je do banky, kterou jsme si sami vymysleli. Každý, se souhlasem ostatních, odsud může čerpat, když potřebuje. Každý měsíc dostáváme výpis z účtu, takže víme, co máme.

Jednou jsme se dověděli, že náš kamarád přestal chodit do školy, protože rodiče už neměli peníze na studium. Byl hodně smutný. Rozhodli jsme se, že mu pomůžeme financemi z banky. Samozřejmě to znamenalo přijít o velkou část našich úspor, ale přání, aby se kamarád vrátil do školy, bylo silnější. Naše banka se stala prostředkem ke sdílení všeho s těmi, kdo je chudší než my. Tohle sdílení ale přináší nové bohatství, radost, že můžeme mít rádi konkrétně.

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

Nejen to: většinou banky nedostávají peníze jako dar – ale v naší bance se stalo i tohle! Když jsme pomohli tomuto kamarádovi, dostali jsme pak takovou sumu, která byla mnohem větší než ta, co jsme dali. Byla to odpověď Boha, který přislíbil stonásobek radostnému dárci.

Nedělíme se jen o materiální dobra, ale i o radosti, bolesti a především o úsilí, abychom žili Zlaté pravidlo.

Tatínek dvou sester vážně onemocněl. Dlouhou dobu jsme obětovali naši námahu za něj, abychom mu pomohli. Tento uložený kapitál v nebi podepřel celou rodinu. Pak se tatínkovo zdraví začalo zlepšovat. Měli jsme velikou radost, když lékař potvrdil, že léky začaly zabírat.

46 – PÍSEŇ “MĚSTA ”(4’36”) *jeviště – na pozadí města*

Immagina un po' se le strade dove stai camminando

Ti facessero sentire a casa tua.

Se fossero proprio le piazze

Dove stai riposando ad accoglierti

Anche se non sei di qui.

Come vorrei che fosse così

La mia città una casa per te.

Immagina poi se i palazzi si vestissero a festa

per far bello tutto il bello che vorrai

Se i muri ti aprissero il cuore

Tu potresti passare anche dove non l'avresti fatto mai.

Se tu vorrai sarà così

oggi lo sai che sono qui

Le città non sono solo di mattone

Soprattutto sono fatte di persone

Con i tuoi respiri con i miei respiri

Města nevytváří jen cihly,

ale především lidé,

každý máme své touhy, své sny.

Není to jen sen – stačí, že to chceš a

můžeš tak rozzářit světlo nad

městem

Program
Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

Con i tuoi pensieri qui nei miei pensieri

E non è solo un sogno basta che lo vuoi

Si può accendere il giorno sulla mia città.

Immagina un po' di tentare un nuovo modo

Di stare con gli altri fare quello che vorresti fatto a te

Di certo la gente che incontri all'inizio sorpresa

Tenterebbe questo gioco insieme a noi

Se tu vorrai sarà così oggi lo sai che sono qui

Le città non sono... (2x)

E non è solo un sogno

basta che lo vuoi

Si può accendere il giorno sulla mia città.

47 –TELEFONICKÉ SPOJENÍ S BOLIVAR – PERÙ (1')

střed jeviště

Letizia: **Ted' se spojíme s Solivarem – je to městečko ve výši 3200 metrů, v peruánských Andách. Slyšíte nás?**

Ano, jsme ve městě v peruánských horách, 3 200 metrů. Město se jmenuje Bolivar. Máme velkou radost, na tenhle okamžik jsme čekali dlouho! Máme velkou radost, že nás slyší mnoho chlapců a děvčat na celém světě. I my tady chceme žít pro bratrství.

Letizia: **A dnes prožíváte i vy Run4unity, že? Řekněte nám, co děláte.**

Je nás asi 600 ze 14 lokalit. Někteří z nás se museli cestovat více než 17 hodin: pěšky nebo na oslu, přes řeky a kamenité cesty. Někteří přišli už včera večer, přijali jsme je v našich domovech co nejlépe a rozdělili jsme se s nimi o to, co máme.

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

Run4unity zahájí asi 30 chlapců a děvčat na koních s pochodněmi. Světlo je znamením toho, že chceme žít pro druhé.

Všechny tu moc z Peru pozdravujeme. Děkujeme, těšíme se na vás!

Kostky vytvářejí "X"

48 - LANCIO SEGNO 'PER' (30")

area cubi in piedi

Cristina: Znásobme svou lásku a rozšířme svůj pohled na všechny. Každý, kdo projde kolem nás, bohatý nebo chudý, pěkný nebo ošklivý, schopný nebo neschopný, člověk mého nebo jiného náboženství, každý je můj bližní, kterému mám prokázat lásku. Objevujeme bohatství, které každý nosí v sobě, rozmlouvejme se všemi a hledejme to, co nás spojuje. Ostatní nás budou následovat.

Francesco: Nyní objevme další stranu kostky, další matematický znak „KRÁT - NÁSOBEK“. Lásku, která je pro všechny. Mezi námi jsou Romové a z Argentiny, mezi iniciátory projektu, který se realizoval asi na 400 školách v naší zemi.

49 - Romové (*nomi*)- ARGENTINA: forum škol (1'30")

area cubi in piedi

M. Město Rosario bylo vybráno jako místo setkání všech starostů Latinské Ameriky. Naskytla se tak opravdu mimořádná příležitost předat jim naše návrhy na zlepšení života ve městech. Napadlo nás zapojit školy do Fóra, ve kterém se prostřednictvím debat a

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

kulatých stolů navrhovala řešení a aktivity které by napomohly k vytvoření bratrství. Dali jsme se do práce spolu s několika dospělými, kteří nám pomáhali.

- Romi Když jsem navrhl projekt na naší škole, ředitel mi řekl: „Nemám učitele, kteří by ti pomohli, jestli chceš, musíš se do toho pustit sama.“ I přes počáteční obavy jsem šla do všech tříd a 15 z nich se přidalo. Připravili jsme pozvánku i pro mnoho jiných mladých lidí z různých měst Argentiny a výsledek byl: 4000 zájemců. Pracovali jsme společně a vytvořili jsme závěrečné poselství, které jsme prezentovali na plenárním zasedání starostů Latinské Ameriky. Přidaly se i další školy a zapojilo se asi 10000 mladých.
- M. Naše aktivity jsou různorodé: partnerství se chudými školami, aktivity pro postižené chlapce a děvčata, zakládáme knihovny nebo vývařovny pro chudé, doučování, které tak zamezí opouštění školní. Pracovali jsme i na tom, aby se řešily v našich školách bezbariérové prostory a ekologické projekty, schválené místními i krajskými zastupitelstvími.

51 – KLASICKÝ TANEC - INDIE (3') *na polovině podia*

Klasický indický tanec (Kuchipudi). Je typický pro oblast Andora Pradesh - indický stát. Jméno tance je „Tarantan“, to znamená v překladu „tanec na talíři.“ Vyjadřuje, jak můžeme vytvářet mír a univerzální bratrství žitím Zlatého pravidla mezi křesťany, muslimy a hinduisty.

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

52 – ROZHOVOR (*jména*) - INDIE: dialog s hinduistickou mládeží (1'20") *foto* *kostky, ve stoje*

Cristina: **Ahoj, ty jsi?...A ty?...Povězte nám něco o Run4Unity v Indii. Víme, že už během prvního ročníku se zapojilo 5000 mladých a pro velký úspěch se toto setkání stalo každoročním, je to tak?**

F. Přesně tak! Run4Unity se rozšířila ze severu na jih Indie do 9 měst a překročila i hranice našeho národa. Také v Mizoram – jeden národ asi málo známý ležící severovýchodně od Indie se uskutečnil Run4Unity a dokonce i v Nepálu. Nejen, že je nás zapojených několik tisíc chlapců a děvčat, ale především že běžíme spolu, i když patříme do různých kast a odlišných náboženství. Osobnosti z politického a náboženského světa se s námi zapojily do žití „Zlatého pravidla“.

Cristina: **Vaše země je rozsáhlá skoro jako kontinent, s mnoha různými jazyky a náboženstvími. Jak dokážete vést dialog se všemi?**

Conrad: Naše tajemství je, zaměřit se na to, co nás spojuje. Spolupracujeme s mladými hinduisty z jednoho velkého gandiánského hnutí tzv. Shanti Ashram, abychom „vybarvovali láskou“ naše města. Jeli jsme za nimi do Tamil Nadu – cestovali jsme 36 hodin vlakem, abychom společně pracovali ve školách zemědělských vesnicích, kde žije mnoho zcela chudých dětí. Jednu z nich jsme „vybarvili“. Hostili nás ve svých domech, jedli jsme přímo z banánových listů jak je na jihu Indie zvykem. Následně oni přijeli za námi do Bombeje, kde jsme společně čtyři dny navštěvovali dětské domovy, dětské nemocnice, školy a přinášeli tak radost.

Program
Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

53 – TELEFONÁT NAHRANÝ DŘÍVE - JERUZALÉM:
rozhovor s příslušníky třech monoteistických náboženství
(2') con RVM
střed jeviště

Francesco: **Ted' se spojíme s Jeruzalémem. Slyšíme se? Čau! Média často přinášejí znepokojivé zprávy o vaší zemi... Z toho, co slyšíme se zdá, že mír v této zemi je ještě daleko. Je to tak? Jak žijete vy, chlapani a děvčata, v této situaci?**

Zdravíme všechny. Jsme tu!! Ano, mír tady u nás se zdá být vzdálený. Dokonce se nám někdy zdá nedosažitelný!

Všichni touto situací trpíme: na straně arabské není možné se volně pohybovat, jsou to blokády každý den, na Izraelské straně žijeme stále v nejistotě nebo ve strachu, že ztratíme někoho z příbuzných ve vojenské službě.

Ale máme naději! Chceme budoucnost v míru a bratrství. A s tímto postojem v srdci se snažíme budovat nové vztahy.

Francesco: **Máte nějaké kontakty s mladými jiných náboženství? Děláte něco společně pro to, abyste vytvářeli jednotu a mír?**

Začali jsme s jedním projektem, který nám umožňuje navzájem se poznávat a navazovat přátelství mezi mladými třech náboženství: 10 židů, 10 křesťanů a 10 muslimů, kteří se scházejí několikrát během roku ke společným hrám, výměně zkušeností, ke zpěvu a k návštěvě svatých míst.

Je to nezapomenutelná zkušenost na celý život: umožnila nám poznat lidi, se kterými přirozeně nemáme žádný vztah. Moc nám pomohla k tomu, přijmout a mít rád druhé, kteří jsou kolem nás, i když mají jinou kulturu a náboženství a rozdílné myšlení.

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

Jestli se nám podařilo bybudovat přátelství mezi námi, bude to pak možné i v širším měřítku. Skrze vzájemnou lásku, naslouchání, dialog, padají velké bariéry předsudků

Francesco: Jak prožíváte Run4unity u vás?

Bude to zítra, aby se mohli zúčastnit naši přátelé židé. Setkáme se v Haifě, na pláži. Budou tam mladí z každé části naší země, z Izraele i z území Palestiny. Bude tam starosta a biskup.

Teď vás ještě pozdravíme naším jazykem: Shalom a Salam, což znamená „Mír“.

54 – ZAMÍNKO „ROVNÁ SE’ (30”)

55- ‘ROVNÍTKO’ (20”)

Luca: Ale je-li Bůh s námi,
jedno město nestačí.
Zaměřme se na
všeobecné bratrství,
na sjednocený svět. Abychom
došli k cíli, potřebujeme i tebe,
tvůj barevný tah štětcem.
Každý den ze sebe vydejme maximum,
abychom nikdy nemuseli litovat,
že jsme milovali příliš málo.

56 – Program Satelitní vysílání (18:00-19:20)

**56 – OBJEVENÍ PRAMENE: představení Chiary (1’20”)
uprostřed podia**

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

Letizia: Osoba, která začala zabarvovat nejen své město ale také mnoho jiných měst na světě, je Chiara Lubichová. Ona je pramenem, ze kterého jsme vytryskli i my 'Chlapci a děvčata jednotu'. Během druhé světové války se v Tridentu, malém městečku v severní Itálii, všechno hroutilo kvůli hroznému bombardování, Chiara a její první přítelkyně uvěřily jedinému Ideálu, který žádná bomba nemůže zničit: Bůh, Bůh Láska, který každého nesmírně miluje.

Luca: A když kolem nich nebylo nic jiného jen bída a zoufalství, silou lásky přinesly do různých čtvrtí ve svém městě jiný, nový život, který vycházel z eangelia. Dělili se o to, co měly, s chudými a zakoušely jak dostávají stonásobek všech dober... Po několika měsících jich bylo už 500.

Letizia: Od té doby se tento život rozšířil do každého koutu naší planety a okouznil tisíce lidí, ženy, děti, mládež, umělce, politiky a dělníky. Je to lid, který roste. Snaží se o to, aby se naplnila Ježíšova závěť: „Aby všichni byli jedno“.

Luca: Dnes jsou tady na náměstí s námi někteří z prvních přátel Chiary, kteří se s ní na tomto životě podíleli už v začátcích jejího dobrodružství, je to tak Cristino?

57 – INTERVIU SE SILVANOU: její setkání s Chiarou (1'30'')

Cristina: Ano, vedle mne je Silvana. Víme, že jsi byla v našem věku, když ses setkala s Chiarou. Na co z těch chvil si pamatuješ?

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

Silvana: Bylo mi 15 let. Kladal jsem si otázku, jak je možné, že lidé se rodí a umírají jako květ, který vykvete o odkvétá... Hledala jsem něco co zůstane, abych zůstala i já jako osobnosti které udělaly něco velkého – znala jsem je z knih historie, které jsem četla. V té době jsem byla pozvána na setkání s dívkou, díky které jsem poznala Ježíše. Řekla jsem svému učiteli náboženství, že Ježíše jsem dosud nepoznala i když jsem jeho přednášky sledovala s velkým zájmem.

Když jsem se setkala s Chiarou, pozdravila mě zdvojnásobenou Silvánko, a hned se mě získala. Sedly jsme si na maličkou pohovku: položila jsem na zem své knížky a ona mi vyprávěla o sobě a o svých přítelkyních, že žijí nádherné dobrodružství. Mluvila o životě kolem nás, kde – a bylo to zjevné – všechno pomíjelo. Kdybychom měli 3 nebo 4 životy, mohly bychom je prožít různými způsoby, ale ve svých rukou jsme měly jenom jeden život, a tedy ho bylo potřebné prožít dobře, pro něco, co potrvá navždy. A my – uzavřela – jsem pochopily, že jediná věc, co nepomine je Bůh: a proto On se stal Ideálem našeho života. Cítila jsem se pochopená ve svých pochybnostech a našla jsem pro sebe odpověď. Byla to chvílička a já jsem se v srdci rozhodla zvolit si Boha jako „všechno“ v mém životě. Když jsem odcháela od Chiary, mé srdce bylo plné radosti. Chiařin Ideál se stál mým Ideálem. Začala jsem pro něj žít.

58 – ROZHOVOR S MARKEM: o životě z evangelia (1'30")

Francesco: **Děkujeme ti, Silvano! Marco ty máš jeden primát: byl jsi první chlapec, který následoval Chiaru, že? Co se tak změnilo ve tvém životě?**

Marco: Byl jsem mladý chlapec plný výhrad vůči nábožensky založeným lidem. Když jsem ale slyšel, jak Chiara mluví o Bohu, byl jsem jako zasažen světlem a láskou. Od té doby jsem s ní zůstal spojen. Vzpomínám si na jednu příhodu: byl jsem dělník a zvládal jse

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

různou práci, takže jsem mnohokrát zašel do prvního fokoláre, abych tam něco opravil. Bydlela tam Chiara a její přítelkyně. Já jsem se tak mohl účastnit jejich rozhovorů.

To ovzduší mě přitahovalo. Jednou večer, když jsem skončil s prací, mě Chiara pozvala, abych si chvilku odpočal. Posadil jsem se a Chiara mi začala vyprávět o Ježíši, ve kterého jsem věřil, ale který mi vždy připadal vzdálený. „Ježíš“ – řekla – „byl stále Ježíšem: když pracoval, modlil se, dělal zázraky, jedl, odpočíval... Kdyby přišel dnes, ve XX. století, myslím si, že by byl dělník jako ty.“ Tato slova mi přinesla velké světlo: na jedné straně jsem viděl, že se zřítílo moje sváteční křesťanství, na straně druhé jsem viděl, že jsme povolání být druhým Ježíšem 24 hodin denně. Tento nový pohled mě natolik „dostal“, že jsem celou noc neusnul.

Pochopil jsem, že tajemství k dosažení toho, bylo žít evangelium. Od té doby se tento život rozšířil do celého světa.

59 – ROZHOVOR S ELI: předání štafety – Chiara chlapcům a děvčatům (1'30") *area personalità - camera mobile*

Cristina: **Děkujeme ti, Marco! Teď se zeptáme Eli, která byla s Chiarou po mnoho let, až do poslední chvíle. Co bys nám řekla dnes, abychom pokračovali v tom běhu, který Chiara začala?**

Eli

Cristina: **Děkujeme, Eli! Chiara rozsvítila světlo ve světě, chceme jí věnovat tuto píseň s názvem: “Notte Chiara - Jasná noc”.**

Program
Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

60 – PIESEŇ: 'NOTTE CHIARA' (4'02")

Se guardiamo il mondo dall'alto di un dirupo
Vediamo solamente grigie identità.
Gli uomini da soli arrancano nel buio di un'esistenza
senza amore, senza verità.

E non c'è comprensione nemmeno per chi ti è vicino
Come possiamo vivere così... E allora

Come luci di stessa fiamma rischiariamo questa notte
Riportiamo i colori che il mondo ha perso.
Come luci come stelle illuminate dall'amore
Accendiamo nel mondo fuochi d'unità.

E guardiamo il cielo un manto blu di stelle
Anche la terra può essere così
Una luce nuova per ogni cuore scuro
Può accendere la vita che nessuno al mondo spegnerà.

Noi come stelle brilleremo nella notte
Con il fuoco eterno dell'amore che oggi vincerà... E allora

Come luci di stessa fiamma rischiariamo questa notte
Riportiamo i colori che il mondo ha perso.
Come luci come stelle illuminate dall'amore
Una notte chiara da qui dilagherà. (2x)

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

61 - LANCIO RVM: Chiara chlapcům a děvčatům (10’) *centro palco*

Luca: **Ted' předám slovo Chiaře – je to poselství, které Chiara natočila před časem. Je to předání tajemství, abychom dosáhli našeho cíle: sjednoceného světa. Chiara:**

62 – RVM CHIARA – UMĚNÍ MILOVAT (4')

“Jednota. Jednota není utopie. Dokazuje to i naše zkušenost. Vzpomínám si, jak vznikla tato myšlenka. Bylo to za války, byli jsme v krytu; tentokrát byl naším krytem sklep. Nosili jsme s sebou evangelium, jedinou věc, kterou jsme mohli vzít s sebou. Otevřeli jsme je a četli při světle svíčky. Jednou, právě v tomto sklepe, jsme otevřeli evangelium a četli jsme Ježíšovu velebněžskou modlitbu za jednotu: „Otče, dej, aby všichni byli jedno.“ Četli jsme. Ta modlitba, která je spíše těžká, alespoň pro náš věk a naši náboženskou zralost; měli jsme ale dojem, že to byla magna charta našeho hnutí, které se pak narodilo a jeho cílem je ‘aby všichni byli jedno’. Byli jsme tím velmi zasaženi. Ale jak máme žít jednotu? Jak vytvářet jednotu? Vzpomínám si, že jsme si klekli kolem oltáře a řekli jsme: „Ježíši, Ježíši, ty chceš jednotu, je to tvůj odkaz; jestli chceš, použij i nás“. My, mladá děvčata, jsme prosily a doufaly jsme.

Pak nás učil jednotu žít. Jak přispět k bratrství všech, to nám řeklo evangelium, evangelium, ve kterém se soustřeďuje křesťanská láska. Z evangelia jsme poznaly vlastnosti této lásky, kterou jsme se snažily žít, snažíme se ji žít a snažíme se, aby ji žili i druzí.

Je to láska, které se nezůstává jen u vlastní rodiny a přátel. Je to láska, která miluje všechny, jako Otec sesíla slunce i dešť na dobré i na zlé. Je třeba milovat všechny. Je to láska, která začíná jako první, která je iniciativní, nečeká, že bude milována; jako Kristus, když ho poslal Otec na zem, aby za nás zemřel. zemřel za nás, když jsme byli ještě hříšníky, takže jsme byli zlí, nemilovali jsme. Je to jeho iniciativa, byla to jeho iniciativa. Tak je naše láska opravdu křesťanská, když začíná jako první.

Program Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

Další věc, kterou jsme se naučili z evangelia je, že je třeba milovat bližního jako sebe. Krásná věta Gándího říká: „Když ublížím tobě, zraním tak i sebe, protože já a ty jsme jedno.“

Je to láska konkrétní. Není to sentiment nebo fantazie – doprovodí druhého na koncert, sjednocuje se s druhým, trpí s druhým, takže tiší utrpení, raduje se z druhým, a tedy násobí radost, sjednocuje se s druhými. Je to láska, která ukazuje na Krista v druhých, i když se láskou obracíme k bratovi nebo sestře, Ježíš nám na posledním soudu řekne: „Mně jsi to udělal, mně jsi to udělal“ – ať už to bylo dobré nebo špatné.

Když žijeme tuto lásku, působíme ve světě křesťanskou revoluci, kterou prožívali první křesťané a která se rozšířila do celého – tehdy známého světa.

63 – OHLAS NA CHIARINA SLOVA A POZDRAVY (1'30")

střed pódia

Luca: Ano, asi se nemýlím když řeknu, že tenhle potlesk znamená: „Přidáváme se!“

Cristina: Přidáváme se, i my chceme přinášet lásku toto umění lásky, o kterém jsem právě teď slyšeli od Chiary.

Letizia: Přidáváme si, chceme žít evangelium v každém okamžiku našeho života, abychom zakusili jednotu.

Francesco: Chceme převzít štafetu a pokračovat v běhu, který začala Chiara – běh k jejímu a teď i našemu cíli: aby všichni byli jedno.

Cristina: Nadešel okamžik rozloučení. Děkujeme mnohokrát všem, kteří nás sledovali a umožnili toto naše světové spojení. Díky němu jsme se dnes cítili všichni sjednoceni. *desso, è arrivato il momento di salutarci. Ringraziamo tutti quelli che ci hanno*

Program
Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

seguito e quanti hanno reso possibile il nostro collegamento mondiale che oggi ci ha fatto sentire tutti uniti.

Luca: Zůstávejme v kontaktu i skrze www stránky. Dávejme i nadále městu barvy, snažme se projít všechny etapy, které jsme dnes objevili díky matematickým znaménkům, která nás doprovázela.

Francesco: Přinášejme více lásk, sdílejme dobra, těšme toho, kdo je sám, počítejme s Boží pomocí, rozšířme svůj obzor na všechny, až dojdeme k bratrství všech.

Letizia: Zakusíme opravdovou radost. Žít evangelium – to bude poklad našeho života, zlato, které chceme přinést do našich měst.

64 – CHOREOGRAFIE ŠTĚTCE – RADOSTNÁ, VŠICHNI SE ZAPOJÍ
ricami di luce tra la folla (3'11")
tutto palco e piazza

65 - PIESEŇ: "THE RISEN ONE" (3'20")

You are the risen one you are the Lord
Our hearts are bursting filled with your joy
You are the risen one you are alive
If you believe in him you'll never die
You never die.

The Lord is now risen the tomb has been opened
And now he's among us 'till the end of time
Morning has broken new life has been given
Darkness has vanishes He's the light that we see
In the night as he spoke to me
In the rising of the sun you'll see. Now I can see!

Program
Satelitní vysílání (18.00 – 19.20)

You are the risen one...

Then early one morning the women were searching
And walking beside them He said who he was
All those who have seen him can say that He's risen
His love is now us 'till the end of time
Break the ice and open the heart
Let the world rejoice, a brand new start. A brand new start.

You are the risen one you are the Lord
Our hearts are bursting filled with your joy
You are the risen one you are alive
If you believe in him you'll never die
You are the risen one!

66 – KONEC (30")
RVM znělka